

Motion till riksdagen 2005/06:K333

av **Torsten Lindström (kd)**

Statsrådets pensioner

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om statsrådets pensioner.

Motivering

För demokratins skull är det angeläget att politiker agerar på ett sätt som i huvudsak kan accepteras av gemene man och inte stöter sig med samhällsmoralen. Det regelverk som styr de förtroendevaldas ekonomiska villkor bör därför vara rimligt och jämförbart med andra befattningshavares.

Under senare år har pensionssystemet förändrats i grunden. För ett antal år sedan reformerades också riksdagsledamöternas ekonomiska villkor efter avgången på ett mer rimligt sätt. Ledamöternas villkor har därtill ånyo setts över och beslut om ny ordning väntas fattas av riksdagen under innevarande riksmöte.

Ett undantag i sammanhanget är dock fortfarande statsrådets villkor. Enligt förordningen om inkomstgaranti och tjänstepension för statsråd (AgVFS 2003:1 B 1) gäller pensionsavtal för arbetstagare hos staten (PA03) och anslutande bestämmelser samt förordningen (SFS 2003:55) om avgångsförmåner för vissa arbetstagare med statlig chefsanställning med de tillägg och undantag som anges i nämnda förordning.

För rätt till inkomstgaranti gäller att statsrådet skall ha fyllt 50 år och ha varit statsråd under sammanlagt minst sex år *eller* ha varit statsråd och haft en högre statlig chefsposition under sammanlagt minst sex år i oavbruten följd. En ung person som snabbt gjort politisk karriär och tjänat regeringen i sex år kan därmed under lång tid leva behagligt på skattebetalarnas bekostnad. Det är förstås förkastligt.

I ett frågesvar angående behovet av en översyn av regelverket till riksdagen den 28 juli 2004 har ansvarigt statsråd tidigare anfört att han anser ”att det för närvarande inte finns någon anledning att göra någon översyn”.

Fel! Okänt namn på

Regeringen väljer därmed att slå vakt om sina egna privilegier framför att genomföra ett transparent system där förutsättningar att finna acceptans hos medborgarna finns. Självklart är det rimligt att ett statsråd som avgått har rätt till avgångsvederlag på lämplig nivå, men de nuvarande reglerna är helt oacceptabla och riskerar därtill att belasta staten ekonomiskt. Reglementet för statsrådets inkomstgarantier bör därför ändras. En lämplig modell att tillämpa är den som gäller för riksdagsledamöter.

Stockholm den 21 september 2005

Torsten Lindström (kd)